Carrer de Pere Ferrer

El carrer de Pere Ferrer és un carrer asimètric, com la mateixa vida. Una de les dues voravies que el componen és estreta, ja que és on els cotxes aparquen i l'altre és ben ample, tant que s'hi podria muntar una tenda de campanya i encara en sobraria espai. A part de per l'asimetria, seria un carrer ben normal on de tant en tant el plor d'un infant s'escola d'alguna finestra o el cant d'algú passant l'aspirador arriba a peu de carrer, si no fos perquè també hi ha una escola.

Igual que el carrer, l'escola també és asimètrica i el seu interior no n'és més diferent. Quan penses en una escola segurament visualitzes dues coses, els docents i els infants que hi van, a part de les vivències pròpies que t'han acompanyat fins aquest moment.

Doncs bé, en aquesta escola hi havia un grup de persones que no eren ni docents ni alumnes, però que treballaven per l'educació dels infants també. Un grup que els cuidava, que els alimentava, que netejava els espais on havien de conviure i que pocs recorden. Era un grup asimètric, per descomptat, però unit. Gent que col·laborava per treure el millor d'un mateix, que tot i el poc reconeixement i la precarietat tirava endavant i es preocupava pels infants.

Plors, somriures i picabaralles eren el pa de cada dia tant al matí a primera hora, com al migdia o a la tarda. I totes aquestes experiències viscudes, ferides curades, amistats salvades, reptes superats, dubtes resolts, estius plens d'emocions. Només feien que vincular més a aquest grup de persones amb els infants. Tres-cents cinquanta noms, vides i històries que de mica en mica anaven guardant en el seu interior i que passaven a formar part del seu ser. Però un dia les coses van canviar i aquest grup de gent va desaparèixer d'un moment a l'altre. En un segon estaven cuidant els infants i en el següent aquests es miraven confosos entre ells. Què havia passat? On havien anat?

JOAN BEÀ

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/relats/153093.html

Copyright 2024 Cugat.cat